

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że M. N. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 54.373,70 zł w tym:

- 1) z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za okres od października 2015 roku do grudnia 2015 roku 35345,98 zł i odsetek w kwocie 1302 zł, kosztów upomnienia w kwocie 11,60 zł
- 2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2015 roku do grudnia 2015 roku 13468,15 zł i odsetek w kwocie 540 zł, koszty upomnienia 11,60 zł
- 3) z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od września 2015 roku do grudnia 2015 roku w wysokości 3541,77 zł i odsetek w kwocie 141 zł, koszty upomnienia w kwocie 11,60 zł.

Decyzja została wydana na podstawie art.83 ust.1 i art.32 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2015.121).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż płatnik nie dopełnił obowiązku wynikającego z art.46 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z czym Zakład wydał decyzję określającą wysokość należności. W uzasadnieniu wskazano, że przypadku rozwiązania umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek z uwagi na niedopełnienie warunków w niej zawartych, ZUS zobowiązany będzie do przymusowego ściągnięcia należności określonych w decyzji, wydana decyzja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego zabezpieczenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy oraz podstawę do zabezpieczenia należności z tytułu składek.

/decyzja – k. 4 akt ZUS/

W odwołaniu od powyższej decyzji M. N. wniosła o jej uchylenie i zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych.

Podawa, iż zawarła z organem rentowym umowę ratalną, w związku z czym przestała być dłużnikiem, gdyż nastąpiło odroczenie terminu płatności zobowiązania, a raty reguluje terminowo. Nadto ZUS wystawił zaświadczenie o niezaleganiu w składkach.

/odwołanie – k. 2 -3/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie – k. 11/

Na rozprawie w dniu 7 października 2016 r wnioskodawczyni reprezentowana przez pełnomocnika wniosła o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

/e – protokół (...):02:25/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 10 marca 2016 r ubezpieczona M. N. została zawiadomiona o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od września 2015 r do grudnia 2015 r :

- na ubezpieczenie społeczne w kwocie 44.503,75 zł, odsetki w kwocie 884 zł;
- ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 14.987,05 zł, odsetki w kwocie 329 zł;
- na Fundusz Pracy i FGŚP w kwocie 3928,81 zł, odsetki w kwocie 85 zł;

/zawiadomienie o wszczęciu postępowania – k. 2 akt ZUS/

W dniu 20 kwietnia 2016 roku ubezpieczona, zwana dłużnikiem, zawarła z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałem w Ł. umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek.

Umowa obejmuje:

- 1) składki na ubezpieczenia społeczne za okres od października 2015 roku do grudnia 2015 roku w kwocie 39.333,98 zł, odsetki w kwocie 307 zł, koszty upomnienia – 11,60 zł,
- 2) składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2015 roku do grudnia 2015 roku w wysokości 14983,34 zł wraz z odsetkami w wysokości 165 zł, koszty upomnienia – 11,60 zł
- 3) składki na Fundusz Pracy i FGŚP za okres od września 2015 roku do grudnia 2015 roku w wysokości 3928,81 zł wraz z odsetkami w wysokości 42 zł, koszty upomnienia – 23,20 zł;

Łączna kwota objęta umową wynosi 58.806,53 zł.

Z tytułu zawartej umowy wierzyciel zobowiązał się do podjęcia działań zmierzających do zawieszenia wcześniej wszczętych i niezakończonych postępowań egzekucyjnych dotyczących należności z tytułu składek objętych umową, nie wszczynać i nie wznowiać postępowań egzekucyjnych przez okres objęty umową, podjęcia działań zmierzających do umorzenia postępowania egzekucyjnego dotyczącego należności objętych umową po całkowitej spłacie zgodnie z ustalonym harmonogramem spłat. Zawarcie umowy powoduje, że bieg przedawnienia należności z tytułu składek objętych niniejszą ulega zawieszeniu. /okoliczność bezsporna - kserokopia umowy – k.5 – 7/

W dniu 22 kwietnia 2016 r zostało wystawione dla wnioskodawczyni zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek. Wystawione zaświadczenie o niezaleganiu składek w swojej treści wskazuje, że ubezpieczona nie posiada zaległości, gdyż korzysta z ulgi w postaci układu ratalnego na spłatę należności, które nie są wymagalne na dzień wydania zaświadczenia.

/okoliczność bezsporna – kserokopia zaświadczenia – k. 4/

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie dowodów z dokumentów, których strony nie kwestionowały. Ubezpieczona nie kwestionowała wysokości należności wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Na wstępie należy wskazać, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (por. postanowienia z dnia 20 stycznia 2010 r., II UZ 49/09, LEX nr 583831, wyrok z dnia 23 kwietnia 2010 r., II UK 309/09, LEX nr 604210, wyrok z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie II UK 360/10, LEX 901610).

Stanowisko to w niniejszej sprawie oznacza konieczność odpowiedzi na pytanie, czy ubezpieczona jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy i czy kwoty należności wskazane w decyzji są prawidłowe.

Stosownie do treści art.46 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.963) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczyć, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz obliczać należne składki na ubezpieczenia za każdy miesiąc kalendarzowy.

Ubezpieczona w spornym okresie objętym decyzją nie opłacała składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i FGŚP. Ubezpieczona nie kwestionowała również wysokości należności wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Zdaniem ubezpieczonej organ rentowy nie miał podstaw do wydania decyzji w zakresie ustalenia wysokości należności z tytułu składek, bowiem przed wydaniem decyzji zawarł umowę o rozłożeniu tych należności na raty, którą to umowę wykonuje.

Organ rentowy stosownie do treści art.83 ust.1 punkt 1 ww. ustawy, miał prawo wydać decyzję w zakresie ustalenia wysokości zaległości, która w swojej treści jedynie określa należności ubezpieczonego z tytułu nieopłaconych składek, po uwzględnieniu dokonanych już wpłat, zgodnie z unormowaniami zawartymi w układzie ratalnym. Organ rentowy, wydając zaskarżoną decyzję w celu określenia zadłużenia do ewentualnego przyszłego ustanowienia zabezpieczenia należności, nie naruszył układu ratalnego zawartego z ubezpieczoną. Zawarcie umowy ratalnej nie wyklucza bowiem ustanowienia zabezpieczenia hipotecznego, albo zastawu. Ustanowienie zabezpieczenia należności nie stanowi również egzekucji roszczenia. Ubezpieczona do czasu uregulowania zobowiązania pozostaje dłużnikiem wobec organu rentowego. Tak też jest tytułowana w umowie ratalnej. Zaległość na koncie z tytułu nieopłaconych składek nadal występuje i może podlegać zabezpieczeniu. Wystawione zaświadczenie o niezaleganiu składek w swojej treści wskazuje, że ubezpieczona nie posiada zaległości, gdyż korzysta z ulgi w postaci układu ratalnego na spłatę należności, które nie są wymagalne na dzień wydania zaświadczenia.

Reasumując, nie można uznać, iż zaskarżona decyzja jest bezzasadna, bowiem nie jest kwestionowane ani istnienie zaległości składkowych, ani ich wysokość i Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Na marginesie należy wskazać, iż cel jakim kierował się organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję ma charakter tylko asekuracyjny, bowiem Zakład dysponuje umową ratalną, którą ubezpieczona wykonuje oraz gwarancją (wynikającą z umowy), iż w przypadku niedochowania warunków tego układu cała należność jest natychmiast wymagalna.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wn-czyni